

*“La început era Cuvântul și
Cuvântul era la Dumnezeu și
Dumnezeu era Cuvântul”
(Ioan I, 1)*

Buletinul Bisericii Ortodoxe Române “Sfinții Trei Ierarhi” Seattle-nr. (127) iulie/2005

În această lună, în ziua a douăzecea, Pomenirea suirii la cer cea de foc purtătoare a Sfântului, Măritului Prooroc Ilie Tesviteanul.

Patria Sfântului Ilie, proorocul lui Dumnezeu, a fost țara Galaadului, de cealaltă parte de Iordan, care se învecinează cu Arabia și cu cetatea Tesvi, după care s-a numit și Tesviteanul. El s-a născut din seminția lui Aaron, din tată cu numele Sovac. În timpul în care maica sa l-a născut, Sovac, tatăl lui, a văzut niște bărbați îmbrăcați în haine albe, vorbind cu pruncul și învelindu-l pe el cu foc, băgându-i văpaie de foc în gură, ca să mănânce. Aceasta văzînd-o tatăl său și spăimîntîndu-se, s-a dus la Ierusalim și a spus preoților vedenia sa. Unul din acei preoți, bărbat mai înainte- văzător, i-a zis: “Omule, nu te teme de vedenia aceea pentru pruncul tău, dar să știi că el va fi locaș al luminii darului lui Dumnezeu și cuvîntul lui va fi ca focul de puternic și de lucrător. Rîvna lui către Domnul și viața lui fiind bineplăcută lui Dumnezeu, va judeca pe Israil cu sabie și cu foc”.

Pruncul, crescînd, avea înclinare către preoție, ca unul ce era din seminție preoțească. Deci, punîndu-și nădejde în Dumnezeu din tinerețe, a iubit curăția fecioriei și petrecea întrînsa ca un înger al lui Dumnezeu, cu sufletul și cu trupul. Lui îi plăcea să se îndeletnicească în dumnezeiasca gîndire. Adeseori ieșea la liniște în locurile pustii și astfel mult vorbea cu Însuși Dumnezeu, prin rugăciunea cea fierbinte, arzînd ca un serafim de dragoste înfocată către Dînsul. El era iubit de Dumnezeu, pentru că Domnul iubește pe cei ce-L iubesc pe El. Toate cîte cerea de la milostivirea lui Dumnezeu, le lua ca unul ce aflase înaintea Lui mult dar.

Sfîntul Ilie, auzînd și văzînd fărădelegile ce se făceau în poporul cel răzvrătit a lui Israil - împărății petrecînd în păgînătate, judecătorii și cei mari făcînd nedreptăți, popoarele slujînd urîciunilor idolești, fără frică și fără teamă de Dumnezeu, tăvălindu-se în necurăție și aducînd pe fiii lor ca jertfă diavolilor; iar adevărații cinstitori de Dumnezeu se primejduiau în strîmtorare și în prigonire, necăjindu-se și dîndu-se la moarte, îl durea foarte tare inima și se tînguia; pe de o parte, pentru pierderea sufletelor omenești, iar pe de alta, pentru prigonirea cea cumplită împotriva dreptilor. El se mîhnea mai

vîrtos pentru necinstirile ce se făceau adevăratului Dumnezeu de cei necredincioși, se întrista și se umplea de rîvnă pentru toate cîte vedea [...]

Pe acea vreme împărăția peste Israil, Ahab, împăratul cel fărădelege, avînd scaunul său în Samaria. Ahab și-a luat de soție pe Izabela, fata lui Ieteval, împăratul Sidonului și a adus cu ea în Samaria pe urîciunea acelei cetăți, pe idolul Baal și l-a pus în casa lui, pe care o zidise în Samaria. Ei se închinau aceluia ca unui Dumnezeu și tot Israilul venea la închinarea idolului Baal. Acel împărat a mîniat pe Dumnezeul Cel Preaînalt, mai mult decît toți împărații care au fost în Israil înaintea lui, căci a înmulțit foarte mult închinăciunea de idoli în împărăția sa. Deci, proorocul lui Dumnezeu Ilie, a mers la Ahab, fiind plin de rîvnă către Dumnezeu, spre a-l muștra pentru rătăcire, că, părăsind pe Dumnezeul lui Israil, se închina diavolilor și pe toate popoarele le trăgea cu sine în pierzare.

Văzînd pe împărat că nu asculta sfaturile lui, Sfîntul Prooroc Ilie a adăugat și fapte pe lîngă cuvinte, pedepsind pe potrivnicul lui Dumnezeu și pe poporul lui. El a zis: Viu este Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, înaintea Căruia stau eu, că nu va fi în anii aceștia rouă și ploaie din cer pe pămînt, decît numai prin cuvîntul gurii mele. Aceasta zicînd, a plecat dinaintea lui Ahab. Deci, îndată cu cuvîntul proorocului s-a încuiat cerul și s-a făcut secetă și nici o picătură de ploaie sau de rouă n-a picat de sus pe pămînt, iar uscăciunii pămîntului a urmat nerodirea, lipsa de hrană și foamea poporului. Pentru că împăratul greșind singur, a venit mînia lui Dumnezeu asupra lui și a tuturor și toată împărăția se primejduia, ca și mai înainte pentru păcatul lui David. Proorocul lui Dumnezeu, Ilie, aștepta să se pedepsească Ahab, împăratul lui Israil și, cunoscîndu-și rătăcirea sa, să se întoarcă prin pocăință la Dumnezeu și pe popoarele cele răzvrătite să le întoarcă cu sine la calea cea dreaptă.

După ce l-a văzut pe Ahab petrecînd în împietrire ca pe Faraon și că nici nu gîndea să se lase de acea păgînătate, ci mai vîrtos

mergînd în adîncul rîutății, prigonind și ucigînd pe cei ce slujeau lui Dumnezeu cu dreaptă credință, a lungit acea pedeapsă pînă în al doilea și al treilea an. Atunci s-a împlinit cuvîntul Sfîntului Prooroc Moise, întîiul văzător de Dumnezeu, care a zis către Israil: Va fi cerul deasupra capului tău de aramă și pămîntul cel de sub tine de fier. Pentru că, încuindu-se cerul, pămîntul nu avea umezeală, nici își dădea rodul său asupra lui; pomii și florile se vestejiseră și toată iarba pămîntului se uscase [...]

Acestea s-au făcut nu atît cu mînia lui Dumnezeu, cît cu rîvna proorocului Ilie, pentru că Domnul, Preamilostivul iubitor de oameni, biruindu-se de îndurările Sale și văzînd primejdia popoarelor și pieirea tuturor viețuitoarelor, voia să trimită ploaie pe pămînt; dar se oprea, făcînd voia proorocului, care zisese: Viu va fi Domnul, că nu va pogori ploaie sau rouă pe pămînt, decît numai prin cuvîntul gurii mele. Zicînd acestea, el era cuprins după Dumnezeu cu atîta rîvnă, încît nu se cruța nici pe sine; căci știa că, dacă va lipsi hrana de pe pămînt, atunci și el va răbda aceeași foamete ca și celelalte popoare. Însă nu se îngrijea de aceasta, mai bine voia să moară de foame decît să miluiască pe păcătoșii care nu se pocăiau și erau ca niște vrăjmași ai lui Dumnezeu.

Dar Domnul cel milostiv, a trimis pe prooroc într-un loc deosebit, depărtat de oameni, zicîndu-i: Du-te spre răsărit și ascunde-te la pîrîul Cherit cel de lîngă Iordan. Acolo vei bea apă din pîrîu, iar corbilor le-am poruncit să te hrănească.

După trecerea celor trei ani de neplouare și de foamete, preabunul Dumnezeu, văzînd zidirea sa că se topise desăvîrșit de foame, s-a pornit spre milostivire și a zis către robul Său Ilie: "Du-te și te arată lui Ahab, pentru că voiesc să miluiesc lucrul mîinilor mele, să dau ploaie și să adăp pămîntul cel uscat prin cuvîntul gurii tale, ca să-l fac aducător de roade; căci acum și Ahab se pleacă spre pocăință și te caută, voind să te asculte la ceea ce-i vei porunci". Plecînd Proorocul Ilie din Sarepta Sidonului, s-a dus în Samaria, cetatea împărăției lui Israil.

Împăratul, trimițînd în pămîntul lui Israil, a adunat în muntele Carmelului pe toți proorocii cei mincinoși, împreună cu slugile lor și cu mult popor și însuși Ilie rîvnitorul către Dumnezeu a mers acolo. Sînd el înaintea tuturor, a zis către împărat

și către tot poporul lui Israil: Pînă cînd veți șchiopăta voi de amîndouă gleznele voastre? Dacă Dumnezeu, Care v-a scos pe voi din pămîntul Egiptului, este Dumnezeu, apoi pentru ce nu mergeți în urma Lui? Iar dacă Baal este zeul vostru, apoi mergeți după el. La aceste cuvinte ale lui, poporul tăcea și nici nu putea răspunde ceva; căci toți cîți erau israiliteni, erau muștrați de conștiință pentru rătăcirea lor. Proorocul le-a zis: "Iată acum, ca să cunoașteți pe adevăratul Dumnezeu,

faceți ceea ce vă voi porunci. Mă vedeți pe mine proorocul Domnului, rămas singur în tot Israilul, iar pe toți ceilalți i-ați ucis. Vedeți aici și pe proorocii lui Baal, cei atît de mulți; deci, aduceți-ne nouă doi viței spre jertfe, mie unul, iar slujitorilor lui Baal, altul, și să nu ne dați foc. Drept aceea, peste a cărui jertfă va cădea focul din cer și o va arde, al aceleia este adevăratul Dumnezeu și toți să vă închinați acelui Dumnezeu, iar potrivnicii să se dea morții".

Poporul, auzind aceasta, a lăudat judecata proorocului lui Dumnezeu și au zis: "Așa să fie! Bun este cuvîntul acesta". Deci, fiind aduși amîndoi viței în mijlocul soborului, Sfîntul Ilie a zis către proorocii cei fără de rușine ai lui Baal: "Alegeți-vă un vițel și aduceți-l întîi voi jertfă, de vreme ce voi sînteți mai mulți, iar eu sînt singur, deci, voi face pe urmă. Și punînd vițelul pe lemne, să nu aprindeți focul, ci să vă rugați către zeul vostru Baal, ca să vă trimită foc din cer și să vă ardă jertfa". Proorocii lui Baal au făcut așa. Ei, aruncînd

sorti, și-au luat un vițel, apoi, punînd lemne multe, au junghiat vițelul, l-au tăiat în bucăți, l-au pus pe altar și au început a se ruga către Baal, zeul lor, ca să le trimită foc spre jertfa lor. Ei au chemat numele aceleia de dimineață pînă la amiază, strigînd: "Ascultă-ne, Baale, ascultă-ne pe noi!" Dar nu era nici glas, nici ascultare și toți alergau împreună împrejurul jertfelnicului lor.

Apropiindu-se seara și popii cei fără de rușine nesporind nimic, Sfîntul Ilie Testiviteanul le-a zis: Tăceți de acum și încetați căci a sosit vremea jertfei mele. Proorocii lui Baal au încetat, dar Ilie a zis către popor: Apropiati-vă de mine! Toate popoarele s-au apropiat de dînsul și a luat douăsprezece pietre, după numărul celor douăsprezece seminții ale lui Israil, le-a pus pe altarul Domnului, apoi, tăind vițelul în bucăți, l-a pus pe lemne, a săpat groapă împrejurul altarului și a poruncit popoarelor ca, luînd patru vase de apă, să toarne apa pe jertfă și pe lemne, și au făcut așa. Apoi el le-a zis: "Turnați al doilea rînd!" și au turnat. Apoi le-a mai zis: "Turnați al treilea rînd!" și au turnat. Apa a udat toate cele ce erau pe altar și a străbătut și împrejurul altarului, încît groapa s-a umplut cu apă.

Atunci Sfîntul Ilie, privind către cer, a strigat către Dumnezeu: Doamne, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob, ascultă-mă pe mine, robul Tău, și trimite foc peste această jertfă, ca astăzi să cunoască toate aceste popoare, că Tu singur ești Dumnezeu lui Israil și eu robul tău și Ție ți-am înălțat această jertfă. Ascultă-mă pe mine, Doamne, ascultă-mă cu foc, pentru ca să se întoarcă inimile acestor popoare în urma Ta. Și a căzut foc din cer de la Domnul și a mistuit toate jertfele cele întregi, lemnele, pietrele, țărîna și apa care erau în groapă. Popoarele, văzînd aceasta, au căzut cu fețele la pămînt, strigînd: "Cu adevărat Acesta este Unul Dumnezeu și nu este altul afară de El." Sfîntul Ilie le-a zis: Prindeți pe proorocii lui Baal, ca să nu scape nici unul dintr-înșii. Oamenii au prins pe toți proorocii mincinoși și Sfîntul Ilie i-a dus la rîul Chișon, care curgea și acolo i-a junghiat cu mîna sa; iar necuratele lor stîrvuri le-a aruncat în apă, ca să nu se spurce pămîntul cu ele, nici să se vatame văzduhul de mirosul lor.

Cînd s-a apropiat vremea în care voia Domnul să ia pe Ilie la sine viu cu trupul, Ilie și Elisei mergeau de la Galgal, o cetate care se numea astfel, la cetatea Betel. El, văzînd

cu dumnezeiască descoperire răpirea lui, care i se apropiase, voia să ia pe Elisei în Galgal, tănuind înaintea lui, cu smerită cugetare, preamărirea ce era să i se facă de Dumnezeu, și a zis către Elisei: Tu să șezi aici, că pe mine m-a trimis Domnul pînă la Betel. Sfîntul Elisei, știind asemenea din dumnezeiasca descoperire ceea ce era să fie, i-a răspuns: Viu este Domnul și vii este sufletul tău, că nu te voi lăsa. Deci, ei au mers amîndoi pînă la Betel. Fiii proorocilor care locuiau în Betel, apropiindu-se deosebi de Elisei, i-au zis: "Tu știi că Domnul va lua pe stăpînul tău de la tine?" Elisei a răspuns: Știu, dar tăceți. După aceasta Sfîntul Ilie a zis către Elisei: Tu șezi aici, că pe mine m-a trimis Domnul la Iordan. Elisei a răspuns: Viu este Domnul și vii este sufletul tău că nu te voi lăsa; deci, amîndoi au mers la Ierihon.

Apropiindu-se de Elisei, fiii proorocilor din Ierihon i-au zis: Știi că Domnul va lua astăzi de la tine pe stăpînul tău pe deasupra capului? Elisei a răspuns: Știu, dar

tăceți. Sfîntul Ilie a zis către Elisei: Șezi aici, că Domnul m-a trimis la Iordan. Elisei a zis: Viu este Domnul și vii este sufletul tău, că nu mă voi depărta de tine. Și au mers amîndoi, iar 50 de bărbați din fiii proorocilor s-au dus în urma lor, de departe. Cînd amîndoi sfinții prooroci au ajuns la Iordan, Ilie a luat cojocul său și, învîrtindu-l, a lovit apa cu dînsul și s-a despărțit în două; apoi au trecut amîndoi ca pe uscat. După ce au trecut ei Iordanul, Ilie a zis către Elisei: Cere de la mine ce vrei, mai înainte de a fi luat de la tine. Elisei a zis: Cer ca darul din tine să fie îndoit în mine. Ilie i-a zis: Greu lucru ai cerut; însă, dacă mă vei vedea cînd voi fi luat de la tine, ți se va împlini cererea; iar de nu mă vei vedea, nu ți se va împlini cererea.

Pe cînd mergeau ei și grăiau, deodată s-a arătat între amîndoi un car cu cai de foc și Ilie s-a luat spre cer. Elisei privea și striga: "Părinte, părinte, carul și caii lui Israil", ca și cum ar zice: "O, părinte, tu ai fost toată puterea lui Israil, care mai mult cu rugăciunea și cu rîvna ta ai ajutat împărăția lui Israil, decît multă mulțime de viteji și de ostași înarmați", și nu

l-a mai văzut. Elisei s-a apucat de hainele sale și le-a rupt tînguindu-se. Atunci a căzut de sus cojocul lui Ilie, lăsat peste dînsul și, luîndu-l, a stat pe țărnițele Iordanului; deci, despărțind cu el apa ca și Ilie, a trecut pe uscat; și astfel s-a făcut moștenitor darului care lucra în învățătorul lui.

Sfîntul Ilie, proorocul lui Dumnezeu, fiind luat cu trupul în carul cel de foc, pînă acum este viu în trup, păzindu-se de Dumnezeu în locașurile cerești. El a fost văzut în Tabor de cei trei Sfinți Apostoli în vremea Schimbării la Față a Domnului și iar se va vedea de oamenii cei muritori trupește, înaintea venirii a doua pe pămînt a Domnului și cel ce mai înainte a scăpat de sabia Izebelei, va pătimi în acel timp de sabia lui Antihrist, împreună cu Enoh și cu Ioan. De atunci încolo se va învrednici de mare cinste nu numai ca prooroc, dar ca și mucenic în ceata sfinților, de la dreptul dătător de plată Dumnezeu, Cel Unul în trei fețe, Tatăl, Fiul și Sfîntul Duh, Căruia se cuvine cinstea și slava, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din ciclul "Între Parîng și Retezat"

Un eseu virtual: "Baciul"

Și-a făcut casa pe vremea cînd se în-surase. Casă trainică cu zidurile și anexele ca de cetate, făcute din grinzi mari din lemn cioplit și cu acoperiș de șindrilă, așa după cum și strămoșii lui, dacii, obișnuiau să-și construiască casele în timpuri îndepărtate, demult apuse, timpuri de glorie și de legendă. Bunul său i-a istorisit din aceste legende ce vorbesc despre un neam pașnic și milostiv ce își avea ființa în munții și văile Parîngului și Retezatului, neam de păstori ce-și purtau turmele pînă spre crestele munților înzăpeziți și care nu se temeau nici de om, nici de fiară căci aveau credința nemuririi ca și strămoșii lor. Ei își orînduiau singuri gospodăria, își tundeau oile, coseau fânul, puneau brînză în putini, tăiau porcul în ajun și apoi moșeau mieii, după care tundeau din nou oile și toate astea în timp ce-și creșteau pruncii și-i mulțumeau smeriți lui Dumnezeu.

Din cînd în cînd se duceau să se lupte cu romanii, sau cu tătarii, sau cu turcii, sau cu oricine încerca să le calce pămînturile, pentru care aveau o dragoste ancestrală. Poate din această cauză își îngropau morții în spatele casei părintești, căci în vremuri demult trecute, cînd nu exista nici carte funciară și nici notar de stat, morții erau sin-

gura dovadă a continuității și, Doamne, mulți morți au mai lăsat în urmă zecile de generații care au apărut și păstrat aceste pămînturi.

Baciul știe aceste legende pe care le

Schitul "Straja" ridicat pe coama vîrfului cu același nume, de către o mână de localnici ai Văii Jiului.

spune acum nepoților, cu un reînoit realism, căci tot ceea ce ele povestesc într-un grai arhaic, pastoral, este atât de asemănător cu realitatea pe care el o trăiește zi de zi. Și nu poate fi nimic neadevărat în aceste nestemate spirituale, atîta vreme cît, la acest ceas de secol 21, Baciul, la fel ca bunul lui și la fel ca vitejii lui strămoși, încă mai tunde oile, cosește fânul, pune brînză în putini, taie porcul în ajun și apoi moșește mieii, după care din nou tunde oile, și asta în timp ce își crește pruncii și mai ales, smerit, nu uită să îi mulțumească lui Dumnezeu.

N-a avut parte să meargă la școală, și asta nu din cauză că nu i-ar fi plăcut, ci pentru simplul fapt că regimului comunist nu-i plăceau chiaburii, iar părinții lui purtau din nefericire această stigmă, ca de altfel toți ceilalți localnici ai Văii Jiului, momârlanii, cum li se spunea și încă li se mai spune. A fost dat afară din toate școlile, împreună cu toți ceilalți fii de momârlani, fiind astfel "condamnat" să se întoarcă la modul de viață strămoșesc. Unii credeau că este răzbunarea pămîntului, căci prea mulți au murit apărându-l. Momârlanii știau însă că nu este adevărat, "pămîntul este răbdător", după cum chiar ei spuneau și au continuat să și-l apere, chiar și în condițiile comunis-

mului. A fost rândul altora să moară, chiar dacă mai puțin glorios, dar nu mai puțin eroic, în beciurile securității, neștiuți și neplânși de nimeni. Regimul comunist i-a considerat întotdeauna ca fiind vrăjmași ai poporului, dar din cine știe ce motiv nu a îndrăznit să le ia pământurile. Și pământul răbdător a fost cel care i-a salvat și care le-a dat putere ca întotdeauna în vremuri de restriște.

Astfel, Baciul s-a întors să-și tundă oile, să-și cosească fânul, să pună brânza în putini, să taie porcul și să moșească mieii și iarăși să tundă oile, crescându-și în continuare pruncii și mulțumind smerit lui Dumnezeu.

Orașe noi au apărut pe harta Văii Jiului în perioada comunistă, ca expresie a politicii partidului de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor țării. Sau cel puțin asta era versiunea oficială. În realitate conducătorul iubit dorea dezrădăcinarea și uniformizarea populației, astfel încât omul de tip nou

să nu se mai simtă acasă nicăieri, și să fie în permanență gata să se ducă acolo unde partidul i-ar fi cerut-o. Se poate oare justifica dezvoltarea continuă a unei industrii al cărui produs nu era cerut de economie, sau cel puțin nu pe măsura capacităților de producție uriașe dezvoltate de geniile economiei comuniste? Răspunsul este categoric: nu, cu atât mai mult cu cât industria miniera a apărut de la început în Valea Jiului ca un blestem. Nu numai că oamenii mureau în mod constant în galeriile subpământene, dar exploatarea extensivă a cărbunelui a avut rezultate dezastruoase și asupra mediului. Perforarea sistematică a măruntaielor munților a dus în numeroase cazuri la prăbușiri ale scoarței, și nu puține au fost situațiile când familii de momârlani au fost evacuate din casele și proprietățile lor. Pădurea și pășunile au fost sacrificate pentru a face loc exploatărilor miniere care au urcat tot mai mult în munte, împingând păstorii tot mai departe de locurile lor tradiționale. Salariile tentante pe care întreprinderile miniere le plăteau au atras lucrători din toate colțurile țării, dar au determinat și unii momârlani să își abandoneze modul de viață tradițional și să caute o viață mai ușoară. Lucrul la mină și traiul la bloc au produs mutații ireversibile, astfel că tot mai puțini tineri momârlani își urmau părinții în ocupațiile strămoșești. Familii cu tradiție în istoria locală au dispărut pur și simplu accentuând tragedia unei populații agonizante.

Dar toate eforturile regimului legate de

industria minieră erau anulate de inutilitatea crescândă a cărbunelui care își gasea loc din ce în ce mai greu în industria românească. Inevitabil, costurile enorme de producție și prețul în cădere liberă al tonei de cărbune au adus finalmente industria minieră în pragul falimentului. Rând pe rând cei veniți la lucru din toate colțurile țării au plecat așa cum au venit. Momârlanii însă au rămas.

Baciul știe că pământul răbdător a biruit din nou. Dar mai știe că este de datoria momârlanilor să-i oblojească și să-i închidă rânile. De aceea este foarte important ca Baciul, mulțumindu-i smerit lui Dumnezeu, să continue să tundă oile, să cosească fânul, să pună brânza în putini, să taie porcul în ajun, să moșească mieii, și apoi să tundă din nou oile, în timp ce își va crește pruncii, iarăși și iarăși...

*Sorin Angheluş,
Seattle, Iulie, 2003*

N.A. Ca un fost nativ al Văii Jiului, născut și crescut la Lupeni, i-am cunoscut bine pe momârlani. Cu unii dintre ei am copilărit, mi-au fost tovarăși de joacă și, mai târziu, colegi de școală și de liceu. Ceea ce m-a hotărât să scriu aceste rânduri a fost însă o poveste adevărată pe care am auzit-o recent, deși s-a petrecut cu mult timp în urmă, despre o persoană pe care am prețuit-o, dar, cu siguranță din vina mea, poate nu atât pe cât ar fi trebuit și meritat. De la această persoană, pot spune fără să greșesc, am învățat dragostea față de istorie și respectul deosebit față de strămoșii daci, geți și puțin mai departe în timp pelasgi.

Momârlanca din Bărbăteni, descendentă

din cei mai viteji și drepecți dintre traci, învățătoarea mea de școală generală, căci despre ea este vorba, s-a văzut expropriată de către regimul comunist și mutată cu forța la bloc, pentru că pe pământul ei strămoșesc urma să se construiască unul din proiectele grandioase ale comunismului, noua filatură de mătase artificială. Ca și ea au fost expropriate zeci de alte familii pentru același motiv. Buldozerele progresului au trecut peste casa părintească, dar ceea ce a fost cu adevărat tragic, au trecut și peste mormintele din spatele casei. O fi avut ea și ceilalți dezmoșteniți ai soartei timp să strămute osemintele în cimitirul orășenesc? Probabil că da. Dar asta nu a schimbat cu nimic datele problemei. Este o morală în această scurtă, nespectaculoasă dar total tragică poveste? Nu știu. Tot ceea ce știu este că toate eforturile uriașe, umane și financiare, puse în mișcare de regimul comunist, au fost zadarnice și în ciuda raportărilor fictive din vremea "prematur împuşcatului", mastodontul industrial n-a produs un gram de mătase, iar proiectul a fost finalmente abandonat. S-au invocat diverse motive pentru a justifica acest fiasco: mâna de lucru necalificată, locația total neadecvată, utilaje de proastă calitate, etc.

D-na Florănescu, învățătoarea mea, știe însă mai bine decât toți, care a fost motivul adevărat, motiv, care parafrazând pe un împătimit al pământului, și l-am numit pe Marin Preda, poate fi succint exprimat astfel: din motive numai de el știute, pământul răbdător, nu a mai avut răbdare.

Catehism Ortodox. Despre Sfânta Liturghie

Continuând cu explicarea Sfintei Liturghii, am găsit de cuviință să folosesc citate dintr-o lucrare a Parintelui Florin Botezan de la Biserica Mihai Viteazul din Alba Iulia, lucrare pe care o puteți găsi integral la adresa www.biserica-mihai-viteazul.ro. Puteți găsi acolo, pe lângă rugăciuni și acatiste, multe articole ziditoare pe care vi le recomandăm din toata inima.

"Liturghia ne unește pe toți în slujirea lui Dumnezeu, este o împreună-slujire a clerului și a credincioșilor. În slujbă alternează dialogurile dintre preot și credincioși în care preotul îl reprezintă pe Hristos, devenind purtătorul de cuvânt al comunității în fața lui Dumnezeu, credincioșii întărind cererile prin răspunsul "Doamne miluiește" și exprimându-și totala adeziune prin cuvântul "Amin".

Fiecare își are rolul său unic în slujire și lipsa sa de la slujbă este resimțită, conștient sau inconștient, de întreaga Biserică. De asemenea, așa cum prezența preotului este necesară încă de la începutul slujbei, și prezenta con-slujitorilor săi (credincioșii) este necesară tot de atunci. Nu putem să nu remarcăm, cu durere, că mulți creștini ortodocși nu au conștiința împreunei slujiri și merg la biserică pentru a se ruga în mod individual. Ei vin întâmplător la slujbe și în diferite momente ale acestora, considerând că participarea la Liturghie este o opțiune care ține strict de trăirea lor individuală. De altfel, o astfel de prezență în biserică nu o putem numi participare la slujbă (care înseamnă slujire) ci, cel mult, asistare.

Primul act prin care se împlinește participarea fiecărui creștin la Sfânta Liturghie este aducerea darurilor de pâine și vin la altar. În Biserica primară la Sfânta Liturghie se utilizau pâini dospite dintre cele folosite în mod curent în alimentație. Era necesar să se sfințească mai multe pâini întregi deoarece, după cum se știe, cei ce participau la Sfânta Liturghie se și împărțeau, primind cu toții, clerici și laici, Sfântul Trup în mână și sorbind Sfântul Sânge din Potir. Cu timpul, numărul celor ce se împărțeau a scăzut. Pe de altă parte, datorită abuzurilor și profanărilor la care se putea ajunge prin primirea în mână a Sfântului Trup al Domnului, s-a introdus, în secolul VII d.H., împărțirea laicilor cu lingurița, de către preot, cu Sfintele Taine în cantități, firește, mai mici. Toate acestea au făcut ca și cantitatea de pâine necesară la Proscomidie să scadă. S-a ajuns astfel ca pentru Sfânta Jertfă să fie suficientă o singură pâine, iar mai apoi numai o parte din pâine. Această pâine a început să aibă o formă și o mărime specială, după sec. VIII fiind desemnată cu denumirea de prescură. Un element care distinge prescura de pâinea obișnuită este pecetea cu care este însemnată prescura. Pecetea este alcătuită dintr-o cruce cu însemnarea "Iisus (IS) Hristos (HR) Învinge (NIKA - în limba greacă)" și se aplică cu ajutorul unui obiect numit pristolnic. Dacă mărimea prescurii este determinată de motive de ordin practic, forma îi este dată de simbolismul ei: rotundă pentru dumnezeirea fără început și sfârșit și pentru rotunjimea pământului. De obicei, indiferent de formă, prescurile se fac din două straturi suprapuse simbolizând cele două firi ale Mântuitorului. Aducerea darului de pâine și vin la altar de către fiecare credincios este primul act al participării efective la slujbă și, în același timp, una din condițiile împlinirii depline a caracterului de împreună slujire a clerului și a credincioșilor la Sfânta Liturghie.

Înainte de începutul propriu-zis al Sfintei Liturghii, în altar, la adăpost de privirile credincioșilor, preotul, singur sau împreună cu diaconul, săvârșeste un ritual care are aspectul unei slujbe aparte având o formulă de binecuvântare și una de încheiere. Este vorba de Proscomidie care nu este însă o slujbă de sine stătătoare, ci o parte integrantă și indispensabilă a Sfintei Liturghii.

Proscomidia, în esența ei, constă în punerea înainte a darurilor pentru jertfa

liturgică, însăși denumirea de Proscomidie venind de la cuvântul grecesc *proskomiz* care înseamnă a pune înainte, a aduce, a oferi, a face dar. Mai precis slujba Proscomidiei constă în alegerea, pregătirea și afierosirea de către preot a darurilor de pâine și vin aduse de credincioși la altar. Astfel darurile sunt ridicate la calitatea de Cinstite Daruri, gata pentru a fi sfințite și prefăcute în Trupul și Sângele Domnului în cadrul Sfintei Liturghii.

Preotul, rugându-se, ia prima prescură și, folosindu-se de copie, care este un cuțit în forma de lance, scoate pecetea cu însemnele IS, HS, NI, KA și care poartă numele de agneț și îl așează pe o farfurie de metal care se numește disc. Acest agneț îl reprezintă pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Din celelalte prescuri, preotul scoate miridele, care sunt părțile în forma de triunghi.

Mirida Maicii Domnului, mai mare decât celelalte miride, este așezată în dreapta agnețului arătând înalta demnitate a Sfintei Fecioare. Ea este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, este scara ce unește cerul cu pământul pe care Iacov a văzut-o în vis (Fac. 28,12) pentru că din ea Dumnezeu a luat firea noastră umană. Acceptând să-L nască pe Hristos, Fecioara Maria S-a făcut primitoare din partea neamului omenesc

a mântuirii pe care ne-a adus-o Întruparea Domnului. Făcându-se vrednică de această naștere datorită curăției și smereniei ei ea a fost sfințită prin sălășluirea Cuvântului devenind izvor de curăție și nestrăiciume. Ea este sfântă mai presus decât toți sfinții "mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii", ea este acoperitoarea, apărătoarea, mijlocitoarea și ajutătoarea credincioșilor. Scoțând această miridă preotul se roagă ca, pentru rugăciunile ei, Dumnezeu să primească jertfa noastră în "jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri".

În stânga agnețului și la aceeași înălțime cu acesta se așează miridele în cinstea celor nouă cete de sfinți arătându-se că și ei se bucură de slava în care se află

Domnul cel răstignit și înviat, dar nu se află în aceeași intimitate cu Hristos ca și Maica Sa.

Sfințenia constă în "procesul de transfigurare subiectivă a credinciosului prin participarea nemijlocită la viața în Hristos". Sfințenia presupune jertfă interioară, participarea omului la propria lui mântuire prin eliberarea de patimi. Sfințenia este un aspect indispensabil al actului mântuirii și, de aceea, chemarea la sfințenie este adresată tuturor creștinilor. Sfinții sunt aceia care au înțeles această chemare și în măsura în care și-au luat crucea răstignind în ei omul vechi, plin de patimi, păcate și necurăție, ei participă și la slava lui Hristos cel Înviat. "Făcându-se părtași Patimii lui Hristos prin martiriu, asceză, lacrimi și practicarea virtuților evanghelice, sfinții au învins moartea cu El. Ei sunt de acum vii în Dumnezeu pentru că Hristos S-a sălășluit în ei". Sfinții sunt intimii lui Dumnezeu, mădulare de cinste ale Trupului lui Hristos, Biserica. Pentru noi ei sunt un exemplu, o pildă vie a stării la care suntem meniți să ajungem și, în același timp, un sprijin în lupta noastră pentru dobândirea sfințeniei.

La Proscomidie scoatem miride în cinstea sfinților mulțumind lui Dumnezeu pentru darurile hărăzite celor ce-i urmează în sfințenie. Se scot miride în cinstea a nouă cete de sfinți, arătând prin aceasta că sfințenia este accesibilă tuturor categoriilor de credincioși și, de asemenea, că toți sfinții se unesc cu noi în rugăciune la Sfânta Liturghie.

În concluzie putem spune că poimenirea Maicii Domnului și a sfinților la Proscomidie scoate în evidență unitatea Bisericii cerești și a celei pământești în Hristos precum și faptul că împărțirea credincioșilor de El în Euharistie și în orice Taină, nu se înfăptuiește decât în prezența rugătoare și plină de bucurie conștientă a întregii Biserici din ceruri."

Succese școlare

Ne face o deosebită plăcere să vă anunțăm excelențele succese școlare obținute de tinerii bisericii noastre care sunt un motiv de mândrie atât pentru părinții lor cât și pentru noi toți. Printre ei amintim pe:

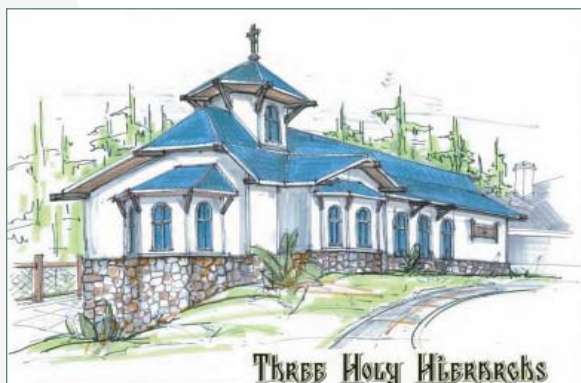
- George Mureșan a absolvit cursurile liceului "Bellevue High School". El intenționează să studieze în continuare la University of Washington;
- Dona Bucur a terminat cu succes primul an la Seattle University;
- Daniela Tudor a terminat cu brio anul doi la University of Washington;
- Cristian Albuț a terminat cu succes anul trei la University of Washington;
- Andrei Dumbravă a terminat anul trei la Mechanical Engineering College.
- Daniel Dumbravă a absolvit cursurile colegiului tehnic "Wyotec".

Îi felicităm din toată inima și le dorim mult succes în viitor!

Tabăra românească

În organizarea Bisericilor din Portland și Seattle și cu binecuvântarea Părinților Ioan Catană și Vinț Cosmin, anul acesta, mai precis la sfârșitul lunii august, se va desfășura la Goldendale o tabără de vară pentru copii din parohiile "Sfânta Maria" din Portland, și "Sfinții Trei Ierarhi" din Seattle. Locul ales de organizatori este de o frumusețe deosebită iar proximitatea mănăstirii de maici "Sfântul Ioan Botezatorul" din Goldendale oferă o posibilitate unică pentru copii de a lua un contact mai intim cu spiritualitatea ortodoxă.

Vom reveni cu amănunte în editia viitoare a Buletinului Parohial, iar până atunci cei ce doresc să afle informații suplimentare se pot adresa Părintelui Ioan Catană

Situația Financiară

La 28 iunie 2005 biserica dispunea de \$93,852.65 în conturile de la Bank of America plus \$30,000 la US Bank. De asemenea proprietatea din Snohomish a fost vândută pentru suma de \$245,000.

Reamintim că la Adunarea Generală din 6 Februarie a fost votată o rezoluție ca membrii parohiei să contribuie cu un pledge lunar de \$50 pentru anul în curs.

Acest pledge este important pentru a asigura un venit constant și stabil pentru bugetul bisericii. Rugăm deci pe cei care nu și-au plătit acest pledge în fiecare lună să facă aceasta și să menționeze epitropilor (sau pe check) "pledge lunar" pentru a putea ține o evidență corectă.

ANUNȚ UMANITAR

În buletinul din luna mai am publicat un apel de ajutor pentru doamna Mihaleszky Dumitra din Galați, nevăzătoare și suferind de ciroză hepatică, apel la care câțiva dintre cititori cu inimă largă au răspuns pozitiv. Doamna Mihaleszky vă mulțumește din inimă și imploră din nou ajutorul nostru: "...Vă rog să le aduceți din parte-mi cele mai sincere mulțumiri că acele ajutoare mi-au fost de un real folos. Acei bani i-a folosit sora mea pentru a-mi salva viața deoarece în perioada 07.05 - 20.05 2005, am fost internată la spitalul Sf. Andrei al județului Galați unde am fost de două ori în moarte clinică. Sora mea a fost foarte disperată deoarece medicii i-au zis să se pregătească să cumpere cele necesare pentru înmormântarea mea. A folosit acei bani și cu ajutorul medicului meu gastroenterolog mi-au salvat viața impunându-mi un tratament foarte sever în timpul spitalizării câte 5 perfuzii pe zi, un regim foarte sever [...] și să continui lunar perfuziile cu medicamentele de care depind (aminohepa plasmal și albumină umană - numai acestea două costă 18 milioane de lei lunar fără hepatoprotectoare.

Din aceste motive vă rog să publicați dacă este po-

sibil încă șase luni acest anunț umanitar de a mi se oferi ajutoare financiare oricât de neînsemnate, fie expediate prin Western Union sau Moneygram pe adresa sorei mele Mardaru Neculeta la care locuiesc în prezent și care este și asistenta mea personală care mă îngrijește, fie la conturile deschise la CEC și la Banca Țiriac Galați."

Telefon: +40.0236.320339

Email: Mihaleszky@galati.astral.ro sau carmen2005gl@yahoo.co.uk

Adresa: Str. Laminoriștilor, nr.13, bloc C5, sc.2, etaj 3, ap.35, cartier Micro19, Galați, cod.800641

- Cont CEC 31974 la Agenția nr.8, Sucursala CEC Galați. Codul IBAN=RO17CEEGL0102ROL0031974.

- Cont lei la Banca Țiriac=1810239965040. Codul IBAN=RO30CBIT1810239965040000.

- Cont în valuta la Banca Comercială Țiriac=1810239965041. Codul IBAN=181023996541000.

Aniversări luna iulie

- 1 Trocan Gabriel
- 2 Bernea Adriana, Oana George Constantin, Radoslav Codruța
- 4 Bene Ioan, Bene Maria, Berecz Ladislau
- 5 Grecu Elena, Oltean Beatrice, Pietroșanu Mihai
- 6 Pop Aurel, Ungureanușu Cătălina
- 7 Badea Tudor, Bojica Daniela, Grecu Angela, Ispas Valentin, Ungureanu Oreste-Dorin
- 8 Iosif Ildiko, Strava Cristian
- 9 Cozmei Dana
- 10 Bucur Dana, Iacoban Cosmin, Mânăscuț Angela, Oprean Lucia
- 11 Bărluț Ana-Maria, Gheorghiu Virginia, Iacoban Dorin, Tudor Romeo
- 12 Geageac Ion
- 13 Marcu Virginia
- 14 Balint Daciana, Soneriu Iulia-Maria Standolariu Marioara, Strava Gabriela
- 15 Goie Maria
- 17 Țirtu Bogdan, Dobrescu Iliuță
- 18 Oprea Cristina, Romeo Cristina
- 19 Balea Alexandru, Donica Cincu, Farkaș Delia

- 20 Breban Lucian, Grigoraș Corina, Groșan Sofia, Mazilu Petre
- 21 Apreutesei Ștefan, Crișan Traian, Cătană Floarea, Păscuț Raica
- 23 Crețu Ionel
- 24 Lazăr Cătălina, Pleșa Adina
- 25 Dumitru Marius
- 26 Drăghici Simona
- 28 Anania Florea, Baez Crina, Brujban Cornelia, Ionescu Mihai, Mureșan Adriana-Mihaela, Mureșan Nic, Țibelea Raluca
- 29 Vintilescu Ion
- 30 Scutaru Cristian
- 31 Duican Ion

Celor sărbătoriți le transmitem din toată inima, creștinești urări de "La Mulți Ani", Dumnezeu să le dea o viață lungă plină de satisfacții și împliniri, sănătate, prosperitate, bucurii și ferici-re. Totodată, transmitem "La Mulți Ani" copiilor Mureșan Mat-thew-Ovidiu - care la 7 iulie va împlini 6 ani și fetiței Adamov-ici Sorina-Ildiko care va împlini tot 6 ani la data de 26 iulie.

(Dacă observați greșeli sau omisiuni cu privire la datele de naș-tere vă rugăm să ne contactați la adresa buletin@ortodox.org)

Primul picnic pe 2005

Sâmbătă 11 iunie, circa 60 de persoane au înfrutat cura-joase amenințarea ploii și au venit la primul picnic al anului 2005 organizat de biserica noastră. Pregătirile au fost ex-celente, mâncarea, băutura și toate necesare au fost spon-sorizate de: Valentin Ispas, Emanoil Mureșan, Ioan Smântână și Marius Țirtu. Multe mulțumiri și "maestrului" Gheorghe Filipaș care ne-a încântat ca de fiecare dată cu delicioșii mici pregătiți după o rețetă originală. Felicitări celor ce și-au dat osteneala pentru reușita acestei întâlniri. Cei mai tineri din-tre participanți au demonstrat că și pe ploaie se poate dansa, poate chiar mai vârtos decât pe vreme bună. Ca semn de apre-ciere a acestui picnic a fost generozitatea celor prezenți care au donat suma de \$2,147. Mulțumim din inimă organizatorilor și participanților și vă așteptăm la următorul picnic din 16 iulie.

Botezuri

- În lunile mai și iunie, au primit Taina Sfântului Botez în numele Sfintei Treimi copiii:
- Sâmbătă 14 mai - Anthony Gabriel Popescu, fiul lui Marin și Natalia Popescu, având nași familia Ioan și Floarea Cătană.
 - Tot sâmbătă 14 mai a fost botezată Bianca Laura Druță, fiica lui Dan și Alina Druță, având părinți spirituali familiile Adrian și Elena Fănar și Cătălin și Irina Manole.
 - Duminică 15 mai - Luca Lugoșan, fiul lui Marcel și Antoanela Lugoșan, având nași familia Remus și Anca Miclea.
 - Duminică 29 mai - Emma Maria Șăroiu, fiica lui Ștefan și Delia Șăroiu, nașii săi fiind Anton și Andreea Lahrs.
 - Sâmbătă 11 iunie a fost botezată Adriana Schmieder, fiica lui

Robert și Nadia Schmieder, având nași familia Dan și Simona Mihai.

- Sâmbătă 25 iunie a fost botezată fetița Giuliana Vera Farkaș, fiica lui Marius și Rada Farkaș, având ca nași familia Radu și Ana-Maria Brujban.
- Duminică 26 iunie s-a încreștinat copilul Victor Adam Plesco, fiul lui Todd și Miruna Plesco, având nași familia Ionuț și Daniela Burete.
- Duminică 26 iunie a fost botezată fetița Adriana Maria Ghizilă, fiica lui Gabriel și Teodora Ghizilă, având ca nași familia Andrei și Gloria Marinescu.

Copiilor botezați, părinților și nașilor le dorim o viață lungă, plină de sănătate, multe împliniri în activitatea lor, un viitor strălucit cu bucurii și ferici-re.

Cununie

Sâmbătă 4 iunie 2005, tinerii Iulian Cociug și Elena Popov au venit în fața Sfântului Altar însoțiți de nașii lor Vadim și Gem-ma Gulca pentru a primi taina Sfintei Cununii și pentru a începe o viață nouă împreună în spiritul dragostei curate, drepte și cin-stite. Le dorim să trăiască mulți ani în deplină ferici-re și bună înțelegere și să-și poată realiza toate dorințele. Casă de piatră!

Programul Slujbelor religioase

Duminică 3 iulie 12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 10 iulie 12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 17 iulie 12:30	Sfânta Liturghie
Miercuri 20 iulie 12:30	Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul
Duminică 24 iulie 12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 31 iulie 12:30	Sfânta Liturghie
Sâmbătă 6 august 12:30	Schimbarea la față a Domnului

Slujbele vor avea loc în catedrala ortodoxă rusă "Sfântul Spiridon" 400 Yale Ave. N. Seattle
(la intersecția cu Harrison St.)

Preot paroh: Ioan Cătană
Președinte: Virgil Zanidache
Vicepreședinți: Val Dominte, Emanoil Mureșan
Secretar: Valentin Ispas
Casier: Adi Oltean
Controlori: Ionică Crețu, Cornel Marcu

Comitetul de Doamne:
Președintă: Elena Dominte
Vicepreședinte: Lucia Albuț, Lucy Mureșan
Secretară: Floarea Cătană
Asistentă secretară: Roxana Tănăsescu
Casieră: Gina Gheorghiu
Controloare: Gina Dănilă, Mimi Tirtu

Informații de contact:
Părintele Ioan: (425) 442-8296, ioan_catana@ortodox.org
Consiliu: council@ortodox.org
Buletin: buletin@ortodox.org

The "Three Holy Hierarchs" Church
P.O. BOX 53151
Bellevue, WA, 98015-3151
(address correction required)

TO:

Cititi Buletinul Parohial
"Cuvântul" și pe internet la:
www.romaniinsgattlg.com